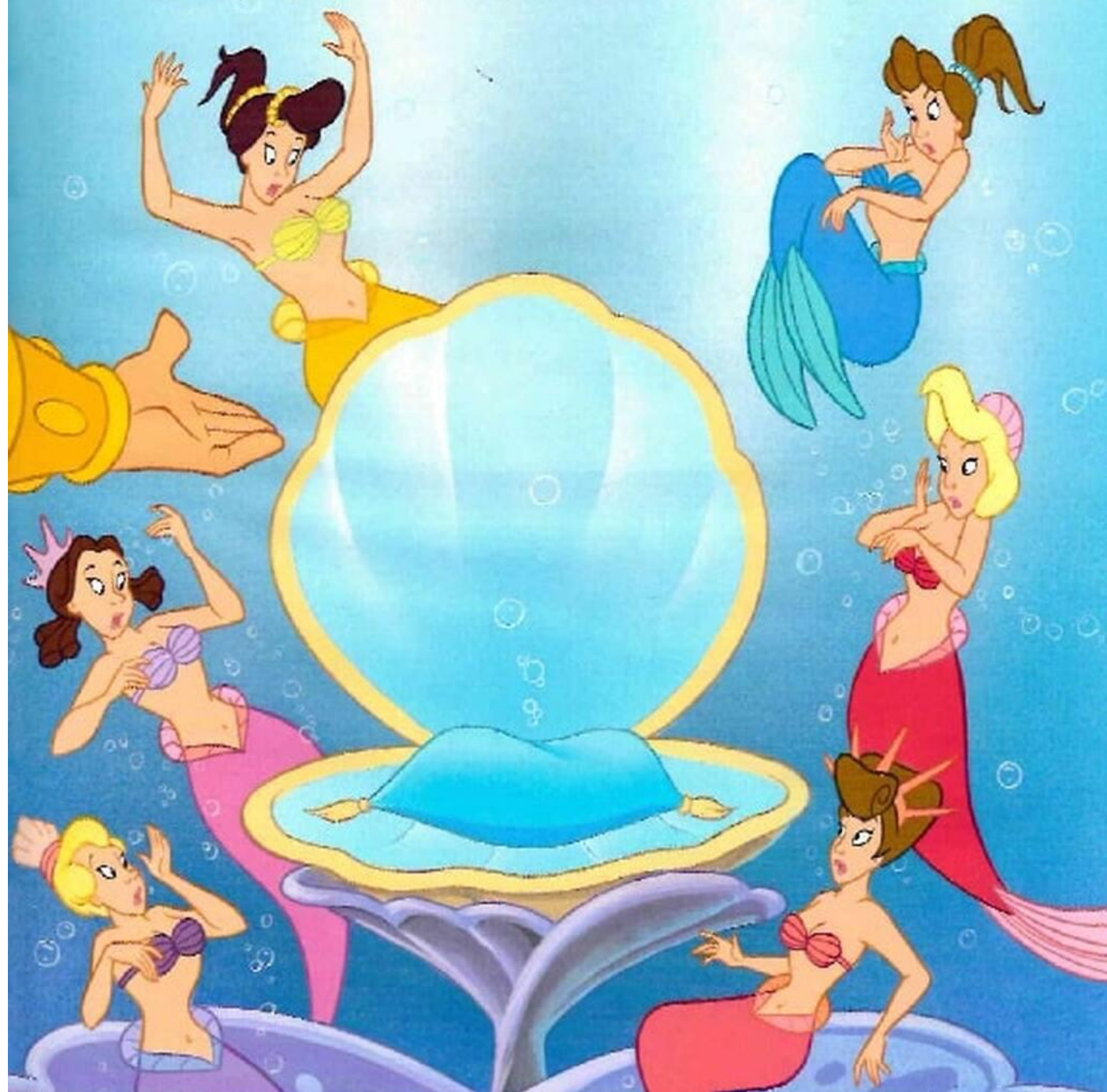

Колись давно у підводному світі було величне королівство русалок та інших казкових істот. Правив ним король Тритон – грізний, проте справедливий. Він мав сімох доньок, а його улюбленицею була наймолодша – Аріель. Ця русалонька вирізнялася прекрасним голосом і непокірною вдачею.

Одного дня мав відбутися королівський концерт. Краб Себастьян, радник і помічник Тритона, оголосив про початок свята, і шість доньок короля відкрили велику мушлю. Звідти повинна була з'явитися Аріель і заспівати. Проте, на подив глядачів, мушля виявилася порожньою.

– Аріе-е-ель!!! – розлючено закричав Тритон.

Однак Аріель його не чула. Вона геть забула про концерт і саме зараз була далеко від королівського палацу.

Аріель і рибка Флаундер – її вірний друг – часто плавали серед затонулих кораблів. Русалонька любила вишукувати поміж уламків різні скарби зі світу людей, як-от бронзовий свічник чи заіржавілу пряжку. Аріель мала вже цілу колекцію таких речей і зберігала її у печері.

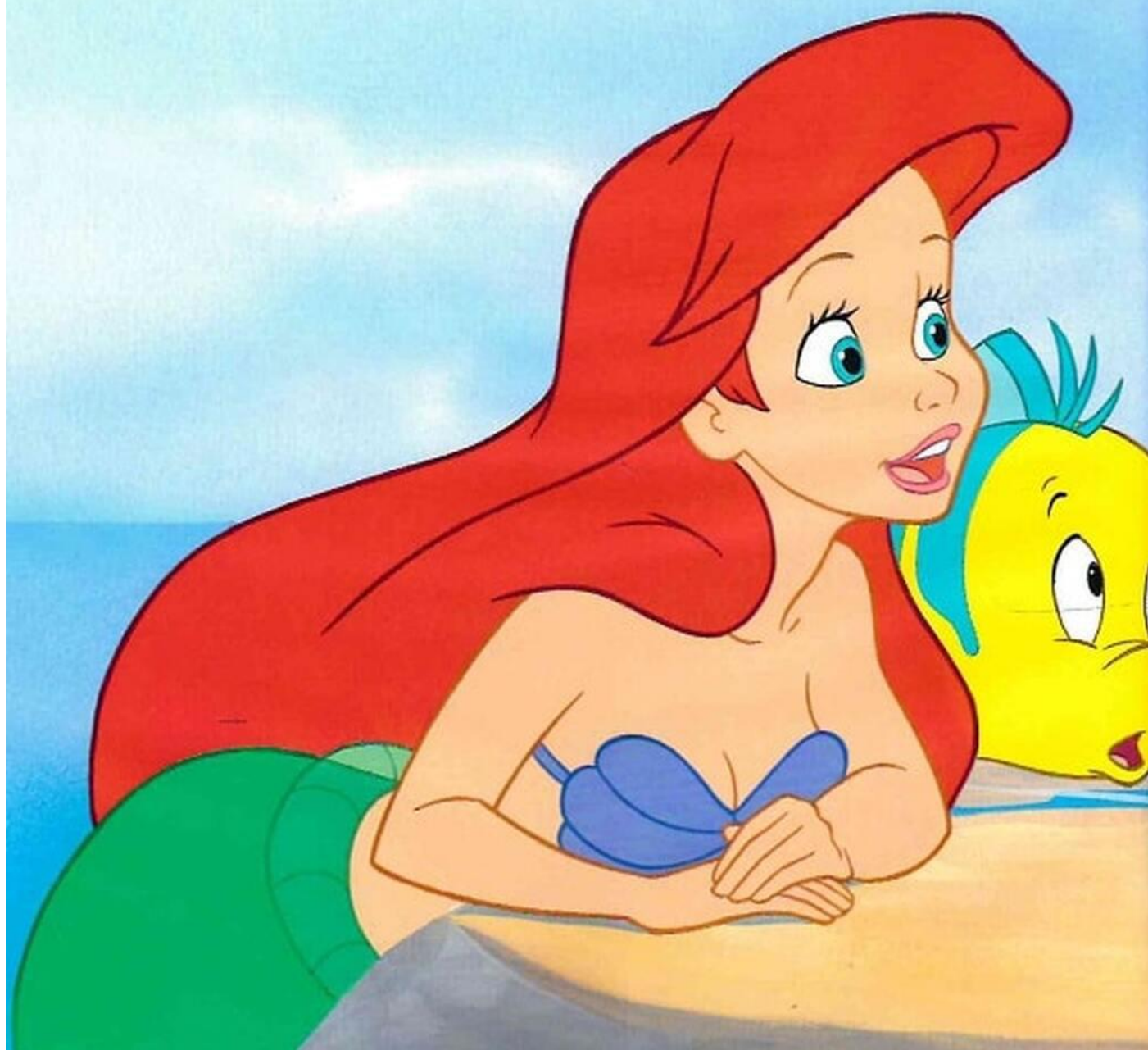

Того дня Аріель і Флаундер теж оглядали затонуле судно. Флаундеру там не подобалося – занадто темно й страшно. А от Аріель була у захваті. Вона знайшла щось таке, чого ніколи ще не бачила. Це була срібна виделка.

– Флаундере, поглянь! Яка незвична річ зі світу людей! – вигукнула русалонька. – Може, Скорик знає, що це таке?

І, аж палаючи з цікавості, Аріель подалася на поверхню моря, до мартина на ім'я Скорик.

– Це штрикоплет, – поважно мовив Скорик. – Цією штукенцією люди розчісують волосся. Дивись сюди: штрикаєш, заплітаєш, смикаєш – і готово!

Аріель дивилася на «штрикоплет» із захватом. Їй так хотілося стати людиною хоча б на хвилику... Аж тут вона згадала про концерт.

– Флаундере! Треба негайно повертатися! – вигукнула русалонька і з плюскотом пірнула у воду. Вона ще мала надію, що батько їй пробачить.

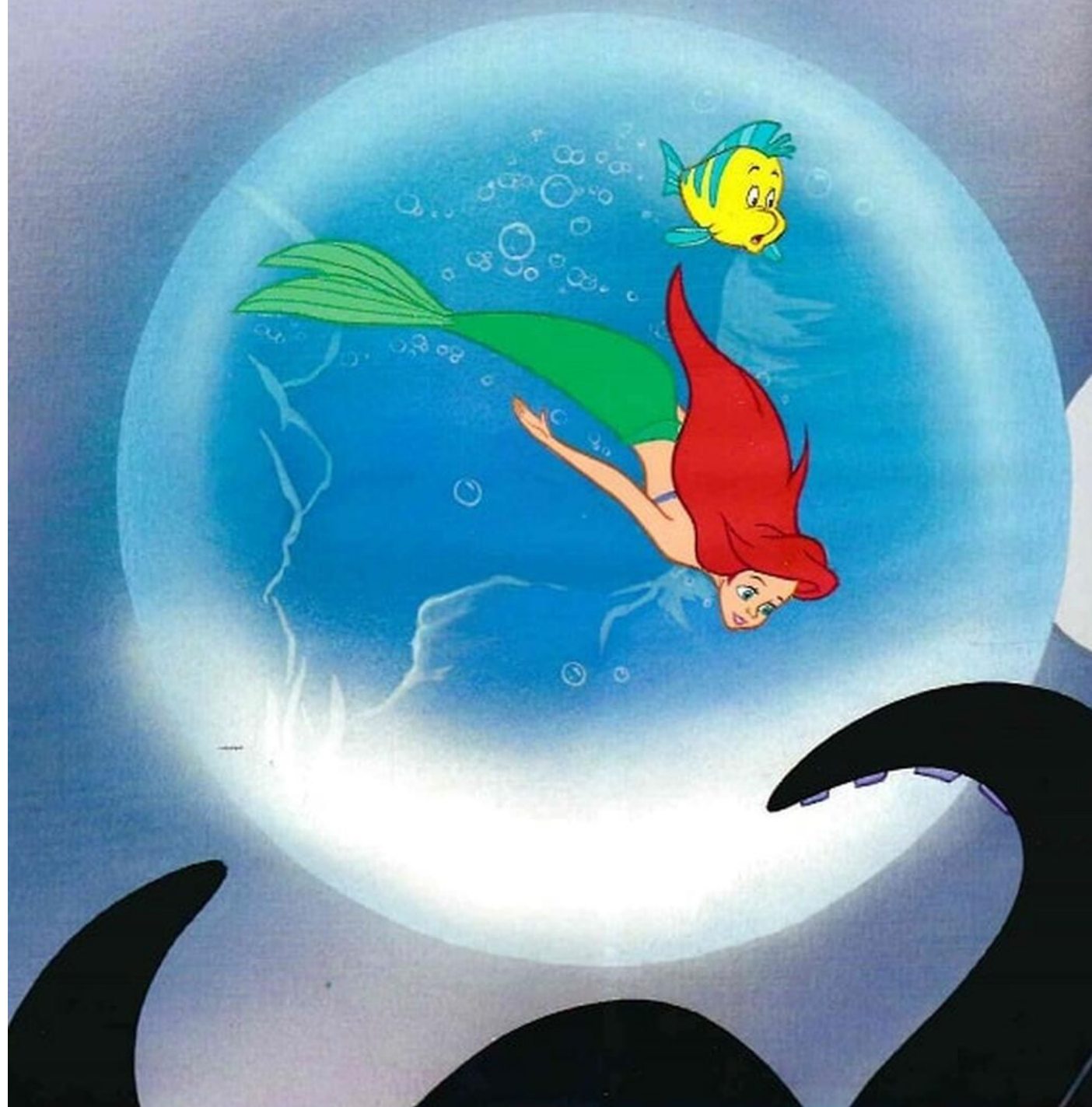

Тим часом лиха відьма Урсула пильно спостерігала за русалонькою Аріель через магічну кулю.

– Ох і перепаде тобі від татуса! – зловтішалася вона.

Король Тритон і справді гнівався на Аріель за зіпсований концерт. А коли довідався, що донька була на поверхні, розгнівався ще дужче. Він не хотів, щоб Аріель побачив хтось із людей, бо вважав їх вкрай небезпечними.

– Він загинув? – спитала Аріель у Скорика, коли вони нарешті витягли принца на пісок.

– Я не чую серцебиття! – розпачливо мовив Скорик, приставивши вухо до ноги юнака.

Але русалонька помітила, що Ерік дихає. Вона схилилася над ним і тихо заспівала.

Аж тут Аріель почула галас. Вона пірнула в море і причаїлася за скелею. Русалонька побачила, як до принца підбігли його дворецький Грімсбі та песик Макс. Вони дуже зраділи, що знайшли Еріка живого та неушкодженого.

– Вона врятувала мене – та дівчина, яка співала. У неї наймиліший голос у світі! – озирався навкруги принц.

– Ви наковталися забагато солоної води, – усміхнувся Грімсбі й повів Еріка до палацу.

А русалонька відчула, що закохалася.

